

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هارون خیل شعشی

۲۶ جولای ۲۰۱۱

لشکرگاه های امریکائی و نقشه های استعماری

بخش یازدهم

لویه جرگه قانونی یا لویه جرگه عنعنه نی یا هیچکدام؟

برخی از نویسندگان و تحلیلگران افغان ادعا دارند، که برای مشوره در باره تداوم لشکرگاه های امریکا در افغانستان باید به جای لویه جرگه پیشبینی شده در قانون اساسی رژیم دست نشانده، از یک نوع لویه جرگه عنعنه نی دعوت به عمل آید. به نظر این آقایان شاید چنین «لویه جرگه» معجزه ای در حق مردم افغانستان نموده؛ و کشور را از شر لشکرگاه های تفنگداران امریکائی نجات دهد. هنگامی که یکی از خبرنگاران افغان با اشاره به نبود رؤسای شورا های ولسوالی ها از حامد کرزی در مورد چگونگی برگذاری لویه جرگه قانونی پرسید، او با نگرانی و سراسیمگی اظهار داشت:

«نه نه این همان لویه جرگه نیست، که در قانون اساسی ذکر شده؛ این یک لویه جرگه عنعنوی است، که صرف در باره پایگاه های نظامی امریکائی ها نظر می دهد.»

واقعیت اینست، که لویه جرگه تسجیل یافته در قانون اساسی درحقیقت همان لویه جرگه عنعنوی یا عنعنه نی است، که بعد از سالهای طولانی به عنوان یک مؤسسه حقوقی در قانون اساسی تسجیل شده است. قوانین اساسی پیشین کشور نیز در باره چنین مؤسسه حقوقی - سیاسی احکامی را پیشبینی نموده بود. ازین رو، میان لویه جرگه عنعنه نی و لویه جرگه قانونی نباید فرق و تفاوتی وجود داشته باشد. زیرا، لویه جرگه را نمی توان قانونی خواند، مگر آن که از سنن و رسوم پُر افتخار ملی ما نمایندگی بکند. این که لویه جرگه قانونی حکومت کرزی ماهیت مردمی و سنتی ندارد، حرف جداگانه است. در شورای ملی، شورا های ولایتی و شورا های ولسوالی های ما باید اصولاً کسانی حضور داشته باشند، که به معنای واقعی کلمه نمایندگی از حقوق، خواست ها، سنن و عنعنات مردم خویش بکنند و الا چنین ارگان ها را به هیچ صورت نباید منتخب و قانونی خواند.

باید با صراحت کامل اظهار داشت، که زیر سایه شوم و فلاکتبار عساکر خارجی و حکومت مزدور آنان، راهبایی نمایندگان واقعی مردم به ارگان های انتخابی نظیر شورای ملی، شورا های ولایتی و ولسوالی ها یا گردهمایی های ملی و قومی مانند لویه جرگه ها و غیره از طریق برگزاری انتخابات آزاد و شفاف، خیال است و محال است و جنون. چنان که بار ها اشاره نموده ایم در اوضاع و احوال اشغال و زورگویی موضوعاتی چون «انتخابات»، «شورای ملی»، «شورای های ولایتی» و اجتماعاتی چون «لویه جرگه ها» و «جرگه های قومی و مشورتی» همه در واقع برنامه های استعماری است، که به منظور پرده پوشی جنایات مهاجمان و کسب «مشروعیت» برای حکومت مزدور شان طرح ریزی گردیده؛ و نمی تواند کاری انجام دهند، که خواست مبرم و به حق مردم مظلوم و عذاب دیده کشور باشد.

آن چه توسط حکومت دست نشانده کرزی به نام لویه جرگه عنعنه ئی فراخوانده خواهد شد، نه در برگیرنده نمایندگان واقعی مردم ما، بلکه گماشتگان، مداحان و بلی گویان معلوم الحالی خواهند بود، که اجندای قبلاً تهیه شده استعمارگران امریکائی و دست بوسان حلقه به گوش آنان را عملی خواهند کرد. زیرا نه رژیم پوشالی کرزی حاضر به دعوت نمایندگان واقعی مردم بوده؛ و نه هم نمایندگان واقعی مردم حاضر به شرکت و مشوره در لویه جرگه رژیم تحمیلی می باشند. یکی - دو صدای مخالف در میان صد ها صدای موافق را نباید دال بر آزادی و استقلال اراده اشتراک کنندگان این گردهمایی خواند. موقف نمایندگان واقعی مردم افغانستان درین زمینه، روشنتر از آفتاب است. حضور تفنگداران بیگانه و رژیم دست نشانده از عوامل اصلی خون ریزی و تباهی و غارتگری و قانون شکنی و فساد گستری و فقر و بدبختی در کشور ما بوده؛ و با این خصوصیات و کارکرد ها، هیچ گاه نمی توان از تأیید و تصویب حضور دایمی عساکر بیگانه در کشور ویران شده و جنگ زده ما حرفی به میان آورد؟ وقتی فیصله ها و مصوبه های چنین جرگه ها در میان میلیون ها هموطن آزاده و سربلند کشور از هیچ گونه رسمیت و مشروعیت برخوردار نباشد، مفاد و منفعت تدویر آن در چه خواهد بود؟!

ازین گونه اجتماعات تبلیغاتی، که آثار و علایم جرگه های عنعنه ئی این کشور در آن به ندرت ملاحظه می شود، هنگام حکومت های پیشین، به خصوص حکومت ببرک کارمل و نجیب الله بسیار برگزار گردید. دعوت شدگان در آن چند روز از مهمانی مجال حکومتی لذت می بردند؛ و در آخر همراه با تحایف و هدایای دولتی به محلات و مناطق شان بر می گشتند؛ ولی مردم رنج دیده و بیچاره ما به اندازه یک شانزده پولی از آن خیر نمی دیدند. چرا؟

برای این که اکثریت قریب به اتفاق شرکت کنندگان چنین اجتماعات تبلیغاتی، نمایندگان واقعی مردم نبودند؛ و نه به رسم پدران و نیاکان آزاد اندیش ما جرأت داشتند تا در مورد درد ها و خواست های مبرم مردم خویش حرف بزنند. گردهمایی های فریبنده حکومت کرزی نیز نسبت به جرگه های نام نهاد ببرک کارمل و نجیب الله هیچ گونه برتری نداشته و نخواهد داشت.

هرچند نوکران زر خرید ایران، پاکستان، عربستان سعودی، روسیه و چین، نه به خاطر حراست و صیانت از حاکمیت ملی، استقلال سیاسی و افتخارات ملی افغانستان، بلکه به منظور تحقق منافع دراز مدت سیاسی، اقتصادی و ستراتیژیک با داران خارجی خویش، به ایجاد موانع و کارشکنی در راه تصویب لشکرگاه های امریکائی دامن خواهند زد؛ ولی با آن هم به هیچ عنوان قادر نیستند از عملکرد نقشه ای جلوگیری به عمل آرند، که سال ها قبل در سی. آی. ای. و پینتاگون برنامه ریزی گردیده؛ و از ده سال بدینسو با قربانی هزاران نظامی امریکائی و انتلافی و میلیارد ها دالر هزینه، به منصفه اجراء گذاشته شده است.

در آخر بحث پیرامون لویه جرگهٔ قلابی حکومت مزدور کابل باید یکبار دیگر تکرار کرد، که این اجتماع فرمایشی و نمایشی نیز به سان سایر اجتماعات قلابی حکومت کرزی و رژیم های ضد مردمی پیشین این کشور، نه تنها در حل و فصل مسائل بزرگ ملی و میهنی ما کمکی انجام نخواهد داد، بلکه به موج های تازه ای از مخالفت مردم آزادی دوست و سربلند ما نیز راه خواهد گشود؛ و نتیجهٔ دیگری جز تداوم جنگ ونا آرامی و تباهی در قبال نخواهد داشت. در بخش آتی این رساله بر راه حل بحران موجود سیاسی و بدیل حضور عساکر امریکائی درکشور، سخنانی خواهیم داشت .

ادامه دارد